

ಸಮಯವಿಶ್ವ.

‘ಹಾಗಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಆಕಾಶನೋಡುತ್ತಾ ಎಚ್ಚರಿದ್ದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು’

‘ಅಪ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರಡಿಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುವುದು ಕತ್ತಲೆನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು’

‘ಅದು ಆ ಕರಡಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದೆಯ ಸಂಧಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ’ ಅ ಕರಡಿ ಗಾಭರಿಗೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೂಸಲು ತೋಡಿತು.

‘ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆ ಬರಿಗಳನ್ನು ಎಳೆದಾಡಲು ತೋಡಿತು’

‘ನಾವು ಬಂದೂಕು ಚಲಾಯಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ’

‘ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ’

‘ನಾನು ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ’

‘ನಾವು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ಹಾಸಿದ್ದ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಂಬಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಗೆದೆ’

‘ಕಂಬಳಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಕರಡಿ ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖಿದಿಂದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜಾಮಾಬಾದಿನ ಕರಡಿ ಹಿಡಿಯವ ಖಲಂದರರು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ವಿಧಿ’

‘ಕಂಬಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಕರಡಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಮರಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಗಿಡಮರ ಪೂರ್ವದೇಗಳ ನಡುವೆ ಕುರುಡನಂತೆ ಓಡಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿತು’

‘ಅಪ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಬೆಳೆಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರದಿಂದ ಪೂರ್ವಿನ ಜೀವು ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು’

‘ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಂಬಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕರಡಿಯನ್ನು ಆತ್ಮಾಪೂರ್ತಿ ದಳದ ಕಾಮ್ಯೇಜನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಪೂರ್ವಿಸರು ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದರು’

‘ಕರಡಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿತು. ಪೂರ್ವಿಸರು ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ದಾಳಿಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮಟಿಕ್ಕೆಸಲು ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು’

‘ಹಾಗಾಗಿ ಅವತ್ತು ಅವರು ಬಿಂಬಾದರು’

‘ಕಾಮ್ಯೇಜ್ ಅಲ್ಲಿ ರೈಟರು ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಹಲವು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಅದೇ ಕಥೆ ಅದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಞಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪೂರ್ವಿಸರು.

ಅದರ ಕರಡಿ ಮಾತ್ರ ಅದೇ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡ ಅಮಾಯಕ ಕರಡಿ.

ಆಲಿಯವರು ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸಂಗತಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಲ ಕರಡಿಯಿಂದ ಪಾರಾದ ತಮ್ಮ ಬಾಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂಂದು ಸಲ ಕರಡಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಪೂರ್ವಿಸರ ಅಧಿಕ್ಷಾತ್ರ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕಂಬಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕರ್ತೆದುಕೊಂಡ ಕರಡಿಯ ಅಮಾಯಕ.

ಅದರೆ, ಕೊನೆಯ ಸಲ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಪವಕ್ಕೂ ಒತ್ತು ಹೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ನಡೆದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ವರದಿಗಾರನ ಹಾಗೆ ತಣ್ಣಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದರು.

ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೇತು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಡಿಕೆಲಿಯ ಆ ಪೆಟ್ರೋಲಿ ಬಂಕಿನ ಮುಂದೆ ತುಂಬ ಹೊತ್ತು ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗಾಜು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ಸೀಟಿಗೆ ತಲೆಯಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಶಿಕಿದ್ದೆ.

ಆ ಡಿಸೆಂಬರಿನ ಚೆಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುಚಲು ಮಳೆಯೂ ಶರುವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೋ ಉಂಟಾಗಿರುವ ನಿವಾರಣೆ, ಇನ್ನೊಲ್ಲೋ ಎದ್ದಿರುವ ಚಂಡಮಾರುತ್ತ.

ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಬೀದಿದೇಪಗಳನ್ನು ಮತ್ತುತ್ತಿರುವ ಮಳೆಯ ಹಾತೆಗಳು.

ಕೋಟಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಇರಿದು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ತೆವಟಿ ಮಲೆಯ ಪರುದಾರಿಯನ್ನು ಪರುತ್ತಿರುವ ಕಾಮ್ಯೇಜ್ ಅಲ್ಲಿ ರೈಟರು.

ಬಹುಶಃ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಶುಕ್ರವಾರ ಶ್ರೀರಾಮ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಮಡಿಕೆರಿಗೆ ಬರಲಾರು ಅನಿಸಿತು.

ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾಳೆ ಶನಿವಾರ ನಾನೂ ಅವರ ಬೆಳಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆನು ಅನಿಸಿತು.

ಕಾರನ್ನ ಹಾಗೇ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಇಲ್ಲಿಜಾರಿನೋಳಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಡೆ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಇಲ್ಲಿದು ಆ ಇರುಚಲು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲೋಡಗಿದೆ.